

שיחזור מעמד מתן תורה...

במעמד הר סיני שרתה השכינה במלוא עוזה, והגיעו העומדים שם לזיכוכ מלא: פסק מהם יצר הרע, היו כמלאכים!

והנה, הגמרא הקדושה מספרת שהיו רבי אליעזר ורבי יהושע מסובין בסעודת מצוה ודיברו בדברי תורה, ירדה אש מן השמים וסובבה אותם. חרד בעל השמחה וקרא: "רבותי, כלום לשרוף את ביתי באתם?" אמרו: "לא, אבל מדברים היינו בדברי תורה והיו הדברים שמחים כנתינתן מסיני. כלום לא באש ניתנו? אף כאן באה אש והקיפה אותנו!"

וכן מצינו בלימודם של יונתן בן עוזיאל ורבי אלעזר בן ערך, רבי שמעון בר יוחאי ורבי חייא תלמידו ורבי אלעזר בנו. ורבינו תם כתב בתשובתו:

"שמעתי מאבי מורי ששמע מרבותיו גאוןי לותר, שכאשר חיבר רבי אלעזר הקליר פיוטו אודות מלאכי המרכבה, ליהטה האש סביביו!" וגם דורות האחרונים: "העידו על מרן הבעל שם טוב, כשהיה לומד תורה עם תלמידי הקדושים היתה אש מלהטת סביבותיהם ומתקבצים מלאכי השרת והיו שומעים הקולות והברקים ואמירת אנוכי ה' אלוךך מפי ה' יתברך וזה ידוע ומפורסם הרבה!" והיו מרבותינו שבלמודם היה החדר מתמלא ריח בשמים כבשעת מתן תורה. והרי ודאי הוא, שהגיעו גם לזיכוכ עצמי כבעת מתן תורה ופסק מהם יצר הרע והיו כמלאכי השרת!

וידוע, שהגמרא דורשת מכל לומד תורה שילמד " באימה ובריאה ברתת ובוזיע" כבשעת קבלת התורה, ונמצא שכל לומד תורה מתקרב באיזו שהיא דרגה למעמד הר סיני [ואין ספור לדרגות אלו, שאף משה רבינו נדרש להכין עצמו ביתר "אימה ויראה ורתת וזיע"]] ובאותה דרגה בה הוא מתקרב אל המעמד הנכבד- "וכל העוסק בתורה שכינה כנגדו!" - כ הוא מזדכך וכך הוא מתעלה וכך הוא משיל מעליו את ממשלת היצר, ונעשה מרכבה לשכינה! וידוע מה שכתב הרמב"ם: "אין מחשבת חטא מתגברת אלא בלב פנוי מן התורה!" כי כאשר הלב מלא בדברי תורה, יש כאן בחינת ביטול היצר שבשעת מתן תורה!

מאת הרב אריה לייבושין, ראש ישיבת תורת אברהם

חידוש פשוט ויצא משה לקראת

חותנו ויישק לו" [יח"ד]
העיר רבינו חיים ויטאל זצ"ל: מזה זמן רב היה משה רבינו לבדו, מנותק מאשתו ומשני בניו. והנה, חותנו מבשר לו שהוא מגיע - ועמו בתו, אשת משה רבינו ושני ילדיה, ילדיו! **ובכן, לקראת מי ימהר משה?** ודאי, לקראת האישה והילדים! יחבק את ילדיו שלא ראם מזה זמן רב, ינשק להם! אך לא! "ויצא משה - לקראת חותנו! ויישק לו!"

ומדוע? משום שהיתה בפניו משימה, לקרב את יתרו תחת כנפי השכינה ולגייירו. ומשימה רוחנית דוחה כל רגש אחר! הוא נטל את חותנו, "ויבואו שלח לאוהל אחר, עמם ייפגש בעוד כמה שעות. הדבר הראשון שיעשה, הוא לספר ליתרו על כל הניסים, להנחילו את המסר ואת המשמעות ולקרבו אל האמונה הצרופה!

על שם אלוף ומבורך!

זמני שבת:

כניסת שבת - 16:58
צאת שבת - 18:05

ר"ת - 18:41
הזמנים לפי אופק נתיבות

גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!!
באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתראה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת:
Sh606marom@gmail.com

להצלחה עם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת אבי איש החסד **היה מיכאל בן רבקה ז"ל** ולע"נ מורי ורבי **ר' דב בן יהודית זצ"ל** ת.נ.צ.ב.ה.

כוחה של האם...

"ומשה עלה אל האלוקים, ויקרא אליו ה' כן ההר לאמור: כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל".

וברש"י: "כה תאמר", בלשון הזה וכסדר הזה. "לבית יעקב", אלו הנשים, תאמר להן בלשון רכה. "ותגיד לבני ישראל", עונשים קשים כגידיים תפרש לגברים.

"בלשון הזה וכסדר הזה", להקדים את הנשים לגברים ולהתייחס אליהן בכבוד ובנעימות, בלשון רכה ובמאור פנים. מדוע?

באר רבינו בחיי זצ"ל: משום "שהאישה הטובה היא סיבה לתורה, שהיא יכולה לשלוח את בנה לבית המדרש, לפי שהיא מצויה בבית וביכולתה למשוך את ליבו בכל מיני אמצעים ללימוד התורה מנעוריו, וגם כי יזקין לא יסור ממנה".

והמשיך וכתב: "ולפיכך, ראוי לאישה להתפלל לה' יתברך בשעת הדלקת הנר של שבת - שהיא מצווה המוטלת עליה - שיתן לה ה' בנים מאירים בתורה, כי התפילה יותר נשמעת בשעת עשיית המצוה. ובזכות נר של שבת, שהוא אור, תזכה לבנים בעלי תורה הנקראת אור, שנאמר: כי נר מצוה ותורה אור".

ויש לכל אם יהודיה לדעת מה רבה האחריות המוטלת על כתפיה: נדרשת היא לפקח על חינוך בניה - ואין הבורא מטיל אחריות בא להעניק כלים וכישורים: בידיה הדבר ובכוחה לחבר את צאצאיה למורשת ולהשריש בהם אמונה!

שנת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת: מיכאל בן רבקה, ברוך בן אסתר, שמחה בת היגט מרגלית, שושנה בת אסתר, יהודית בת לינה, יוסף בן איטה, שמעון בן סוליקה, ר' דב בן יהודית, ת.נ.צ.ב.ה. עם שאר נפטרי ישראל, אמן! **לפרו"ש:** חיה בת נחמה בתיה **לש"ק:** מוריה מרים בת אורה שמחה, תקווה בת עליזה. **לוח"ג:** יוסף איתיאל בן מניקה רחל נחמה, משה בן שמחה. **ולחלצתי:** לאה בת אורה, שלמה בן רחל, שילת בת לאה, שילה בן לאה, עילאי בן נחמה, ישראל בן ציפורה.

רבי מנחם מנדל מסטריקוב זצ"ל [י"ט בשבט תרצ"ו]

נולד בשנת תרי"ט לאביו רבי דב בריש מביאלא, בנו של רבי אברהם מטשכנוב ונקרא כנראה על שם השרף מקוצק.

איש קדוש אשר רבים נאותו לאורו ונחשב כאחד מסנהיגי יהדות פולין במשך כחצי יובל שנים. בתקיפות עמד על משמר היהדות, אולם גדול היה באהבת ישראל והתמסר לכל אחד מישראל והיה אוהבם כנפשו.

אוהב שלום ורודף שלום היה והתרחק מהמחלוקת כמו מאש. רגיל היה לדרוש את הפסוק: "דם ייחשב לאיש ההוא דם שפך", שאסור לאדם לדון את חברו לכף חובה, אפילו במחשבה והריהו כשופך דמים.

גאונותו בתורה היתה לשם דבר וכאשר שהה פעם בעיר אחת התעוררה שאלה על כשרותה של בהמה אחת והרבנים התחבטו בה. כששמע על השאלה נענה על אתר והראה לה כי הדבר מפורש בירושלמי ומשם ראה מכרעת להכשרת הבהמה. גם בתורת הנסתר היה בקי ובתפילותיו היה מאריך במקומות מסוימים ומכוון שמות קדושים.

במידת הצדקה והחסד אחז כבר מילדותו והתמיד בה במשך כל ימי חייו. כאשר בא אליו פעם אדם אחד וסיפר לו שאדונו פיטרו מעבודתו והותיר אותו בחוסר כל עם כל משפחתו, פנה עם משמשו באישון לילה והתדפק על דלת אחד מחסידיו וביקש סמנו לקבל את הפונה אליו לעבודה במפעלו ושמחה גדולה היתה לו כאשר הדבר סודר לשביעות רצונו.

מחבב היה מאד את ארץ הקודש וביקר בה פעמיים ואף ייסד בה בתי כנסת לבני עדתו. בלווייתו השתתפו מאות יהודים ונטמן בורשה.

ואלה האספטים

[מאמר החכם] **"העושה משהו בניגוד לרצונו הפנימי,**

ירגיש רע לאחריו..."

דג הפיראנה...

הדג הקטלני ביותר בעולם!!!

דג הפיראנה, דג קטן וטורף, המצוי במימי דרום אמריקה, זהו אחד הדגים המפחידים ביותר בעולם, אשר המוניטין שלו כרוצח מעמיד בצל גם את הכריש המבהיל ביותר. לסתם הרחבה מצויינת בשורות של שיניים חדות, דמויות משולש ושורות השיניים נסגרות ונהדקות היטב, תוך התאמה מושלמת בין השורה העליונה והתחתונה.

שמו של הפיראנה, אותו הוא קיבל מהעבטים האינדיאנים, בא משתי מילים: פירא, שפרושו דג ו-נה שפרושו שניים כלומר, דג בעל-שיניים.

כאשר דגי הפיראנה "מטפלים" בקורבן שנפל לידיהם, הם קורעים מגופו בכל נגיסה ונגיסה חתיכת בשר גדול של זית. הם לועסים וכולעים זאת במהירות. המזכירה טירטור של מוכנת ירייה.

ידוע על מקרה, שבו הם קרעו את בשרו של קפיברה (מכרסם דרום אמריקני) שלרוע מזלו נפל למים, ששרצו פיראנות, תוך פחות מדקה אחת. היה אומללה זו שקלה כ-50 ק"ג!

כמו כן ידוע על מקרה, שבו הם טרפו חזיר בר, ששקל 200 ק"ג בתוך 10 דקות...

אוצר הפלאות

הקב"ה אמר את עשרת הדיברות בניגון...

בפירוש הרוקח על התורה כתב חידוש נפלא, שעשרת הדיברות נאמרו בניגון ובנעימות קול, וגם יעקב אבינו ידע הניגון והנביאים היו מתנבאים באותו ניגון.

וזה מתאים עם מה שכתב החזקוני ז"ל בהקדמתו לפירושו לתורה: שמע בחלומי את עשרת הדיברות ב'קול נעים', היינו בקול נעימות של ניגון.

לפי האמור שהתורה ניתנה בניגון, יומתקו דברי חז"ל במסכת מגילה: "אמר רבי שפטיה אמר רבי יוחנן, כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה, עליו הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חזקים לא טובים". מפני שצריכין ללמוד התורה כנתינתה, והיינו בקול ניגון וזמרה וכדרך שאמר נעים זמירות ישראל "זמירות היו לי חוקיך".

ויש לציין, שבתרגום על תהילים בפסוק 'ובתורתו יהגה יומם ולילה', תרגם: "ובאוריתיה מ'רנן' יומם ולילה". הרי שפירוש יהגה בלשון רינה וזמרה.

יציר נוצר...

פעם אחת גזרה מלכות הרשעה גזירה קשה על היהודים.

פנה רב אחד אל מומר ידוע שהיו לו מהלכים בחצר המלכות וביקשהו להשתדל ולהשפיע על השלטונות לבטל את רע הגזירה, וסיים מכתבו במליצה: "כי לכך נוצרת..." [נעשית נוצרי].

נענה לו אותו מומר ועשה כבקשתו, אך לשוא כל השפעתו לא הועילה כלום.

כתב לו שוב אותו רב: "עד שלא נוצרת אינך כדאי, עכשיו שנוצרת כאילו לא נוצרת..."

חפש ברשי"

מהיכן לומדים בפרשה - שאפילו אדם אחד, חשוב לפני הקב"ה כמו הרבה אנשים???

ציור בפרשה...

"וכל העם ראו את הקולות ואת הנפיצים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינאצו ויעצבו ארמוק" [כ-116]

בשיעור שהיה משמיע רבי עקיבא איגר זצ"ל בישיבתו, היה משתתף גם בעל בית אחד, שהיה תלמיד חכם. פעם אחת הגיע קצת באיחור לשיעור, והנה הוא נכנס לאולם ורואה שהמקום ריק ואין שם איש.

התפלא האיש ולא הבין את פשר הדבר, שהרי בד"כ זהו הזמן שנמצא השיעור בעיצומו, עד שמצא בחור אחד וממנו נודע לו כי הרב אמנם אמר שיעור, אך באמצע השיעור שאל בחור קשיא והרב אמר תרוץ, אבל הבחור התעקש פעם ועוד פעם וכל הזמן ענה הרב אותו תרוץ.

הבחור לא הבין וכך שאל אותה קשיא שבעים פעם ורבי עקיבא איגר ענה אותו תרוץ עד שנחלש והתעלף ולא יכלו להעירו. מיד הזעיקו רופא והרופא קבע שמצבו חמור וציווה להחיש אותו מיד לביתו.

הבחור ידע לספר לאותו בעל בית, כי הרב שוכב עתה במיטתו בבית והוא ממש בסכנת נפשות. שאל בעל הבית את הבחור מה הייתה הקשיא ומה היה התרוץ. התפלא הבחור ואמר לו: "איך יכול אני במצב כזה להתרכז ולומר לך זאת, הלא המצב כה חמור!" אבל האיש התעקש עד שהבחור אמר לו את תוכן הקשיא והתרוץ. התפלא בעל הבית ואמר: "הרי הרב צודק, על מה התעקש אותו מקשה??

רץ בעל הבית לביתו של רבי עקיבא ומצא את הכל שרויים בדאגה עמקה. בני המשפחה היו מתוחים ומבוהלים. המצב היה קריטי, כבר הזמינו חברה קדישא והדליקו נרות.

אותו בעל בית לא אבד עשתונותיו, הוא נגש למטתו של הרב והבחין ששפתיו נעות. התכופף אליו ושמע מה הוא לוחש, ולאחר מכן נעמד ויצא החוצה באמרו: "כבו את הנרות, הרב יבריא!"

מיד רצו אליו כלם ושאלוהו: "זאת מנין לך? איך אתה בטוח כל כך?" נענה האיש ואמר: "אספר לכם, התכופתי והטיתי אוזן ללחשו של הרב. וכך הוא אמר:

'רבוננו של עולם, אני מבקש שתשלח לי רפואה שלמה בגלל שני דברים. דבר ראשון: גלוי וידוע לפניך שהתרוץ שלי נכון. כונתי לאמיתה של תורה, וממילא בזכות התורה האמתית שאמרתי אני ראוי לרפואה שלמה. דבר שני: אם אמות עכשיו חלילה, לא יוכל הבחור לחיות במנוחה כל ימי חייו, כי הוא יתייסר על שהיה הגורם למותי, וגם בגלל זה אני מבקש ממך שתשלח לי רפואה שלמה'.

כששמעתי כך מהרב, סיים בעל הבית, "בטוח אני כי ה' ישלח לו רפואה".

וכך אמנם היה, שרבי עקיבא איגר הבריא וחזר לאיתנו.